Η φωτογραφία από τον Απρίλιο του 2014, εικονίζει τέσσερα πρόσωπα στο αμφιθέατρο του μουσείου Αυτοκινήτου. Τέσσερις προσωπικότητες που βρέθηκαν στο χώ ρο του ελληνικού μότορσπορ, μέσα από ολότελα διαφορετικές συνθήκες, κάθονται στο πάνελ, προσκεκλημένοι σε ημερίδα για το Δ.Ρ.Α.

Από αριστερά, **Στέφανος Ζάννος** , **Νίκι Φιλίνη ς** , **Γιώ ργος Ραπτόπουλο ς** , **Νίκος Γραμματικόπουλος**
. Είναι η πρώτη και τελευταία φορά που βρέθηκαν δίπλα – δίπλα, που φωτογραφήθηκαν μαζί. Κανείς πια δεν είναι εν ζωή. Πρώτος παρέδωσε το carnet de route της ζωής, ο Γιώργος, τον Οκτώβριο του ’15 στα 80 του. Ακολούθησε ο Στέφανος τον Γενάρη του '19 επίσης στα 80 του. Στο τέλος της περσινής χρονιάς, μια μέρα πριν την ονομαστική του εορτή ο Νίκος στα 84, για να κλείσει τον κύκλο λίγες μέρες αργότερα ο Νίκι, υπερπλήρης ημερών στα 100.

Λίγες εικόνες και λίγες λέξεις από την εποχή των νιάτων τους, ακολουθώντας τη σειρά των αναχωρήσεων.

Για τον Γιώργο Ραπτόπουλο, το ’63 ήταν μια χρονιά ακόμα μεγαλύτερης αναγνώρισης. Δεν ήταν μόνον η κατάκτηση δεύτερου συνεχούς τίτλου, αλλά και η επίδοση επιπέδου γενικής στο Δ.Ρ.Α. Μικρές τεχνικές δυσκολίες θα τον βυθίσουν στην 14η θέση της γενικής και πρώτη ανάμεσα στα ελληνικά πληρώματα, αλλά ακόμα και μετά την μέση του αγώνα, διεκδικούσε τη νίκη με ελάχιστες διαφορές από τους Ευρωπαίους αστέρες της εποχής, E. Bohringer, G. Andersson, R. Aaltonen, P. Hopkirk, T. Trana.

Στην εικόνα με το λευκό F12 από εκείνον τον αγώνα, κατά τη διάρκεια της δοκιμασίας ταχύτητας στο Τατόι. Στην όρθια εικόνα από το Εαρινό ράλυ της ίδιας χρονιάς.

Το ’62, ο Στέφανος Ζάννος μετέχει στο Ι’ Δ.Ρ.Α. με Sunbeam Rapier, αυτοκίνητα που εισάγει και εμπορεύεται ο Νίκι Φιλίνης, ο οποίος έχει ήδη αποσυρθεί ως αγωνιζόμενος. Με συνοδηγό τον Δημήτρη «Καμπανί» Κωδούνη ο Στέφανος, που εκείνη την εποχή εργάζεται στην ελληνική αντιπροσωπεία της Sunbeam, θα χάσει το πλασάρισμα στη δεκάδα για λίγα δευτερόλεπτα, αλλά θα κερδίσει την πρώτη ελληνική θέση μπροστά από το Auto Union των Γ. Ραπτόπουλου - Μ. Κοτσώνη.

Στην εικόνα με το νο. 63 δίχρωμο Rapier ανεβαίνει στο Πήλιο, ενώ στην όρθια στο Τατόι για την προτελευταία δοκιμασία εκείνου του αγώνα.

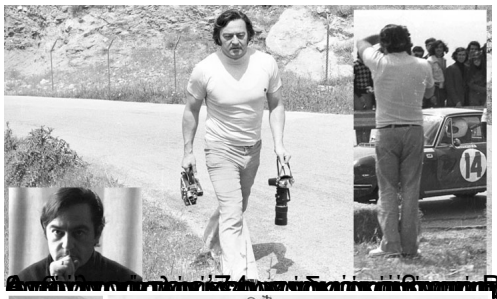

72